

Аз съм Джакома Джакалоне и съм генерален секретар на Flai Cgil Трапани. Занимавам се със „Синдикализъм на полето“ от четири години в областта на Трапани, където имаме големи кампании за беритба, преди всичко при маслинопроизводството и лозарството.

В района на Трапани има постоянна кръгла маса в префектурата, която събира профсъюзи, организации на работодателите, правоприлагащи органи, доброволчески сдружения и кметове на територията.

Тази кръгла маса дава добър резултат, защото от две години в Трапани, и особено в община Кампобело ди Мадзара, съществува експериментална служба за назначаване в селското стопанство срещу незаконността.

Кампанията „Синдикализъм на полето“ се използва за среща с експлоатираните работници в провинцията и особено при имигрантите, но също така ни служи да се запознаем с тяхната ситуация и да можем да се намесваме, за да им помогнем да потърсят и да получат правата си. За тях кампанията е важна, защото те често не знаят за съществуването на синдиката или ако знаят, се страхуват да дойдат в офисите ни. Така че се срещаме на полето и имаме взаимен обмен. Ефективността на „синдикализма на полето“ се измерва като успешна, ако веднага след акцията някои работници започнат да посещават нашите синдикални офиси и идват в CGIL.

За да се подготви успешна кампания за „синдикализъм на полето“, трябва да познавате територията, на която работите. Търсете помощ от колегите, които работят на територията на различните общини: с тяхната подкрепа можете да научите повече за основните явления, при които трябва да се намесите.

Четири условия, по които ще разпознаете територията, където е важно да се намесите чрез кампанията, са: присъствието на имигранти и следователно наличието на условия за експлоатация; Наличието на гета и следователно унижителни условия на живот; Където има големи кампании за беритба.

Важно е, от една страна, да се познават данните на социално осигурителния институт и следователно регистрираните работни дни в различните части на територията. От друга страна, има възможност за намеса и чрез нашите самостоятелни офиси, местните офиси, Домовете на труда или покровителстваните от нас организации, чрез сектора на услугите, защото те познават социално-икономическия контекст, в който работят.

При организирането на кампаниен ден е препоръчително да се образува колкото е възможно по-голяма група, така че на първо място да се включат другите колеги от синдиката и от други категории и да имат подкрепата на центровете за данъчна помощ, на покровителстваните организации или на секретаря на местния Дом на труда, защото колкото повече сте и колкото повече обхващате територията, можете да говорите с повече хора за най-краткия възможен период от време.

Това е така, защото, когато пристигнете на някой площад и се срещнете с работниците, след известно време работодателите пристигат и рискувате заради вас тези работници да загубят работния ден и следователно е препоръчително да бъде възможно най-многобройни.

Също така е препоръчително да се предупреждават силите на реда на територията, в която отивате да провеждате „синдикализъм на полето“, за да имате също така покритие от гледна точка на сигурността, на защитата на територията.

Би било желателно да има постоянна институционална кръгла маса, може би в префектурата, с наличието на различни фигури и различните участници, които се интересуват от експлоатацията в селското стопанство. Тази кръгла маса може да бъде полезна, за да има синергия сред различните участници, така че

да се намерят решения на проблема. Това все пак не е строго функционално за синдикалната дейност, която има за цел да ни служи на нас като синдикат да познаваме и да имаме пряк контакт с тези работници и след това да можем да донесем на масата значителен принос.

Когато се занимаваш със „синдикализъм на полето“, отиваш на площадите, на кръстовищата, в баровете, където се събират работниците. Спирате там един час, говорите с тях или носите материали, за да привлечете вниманието им.

През деня правим снимки и снимаме малки филми, винаги с тяхно разрешение, така че ги предупреждаваме, че правим това, за да покажем в социалните мрежи каква е дейността на синдиката и в същото време да покажем на обществото като цяло състоянието на тези работници по места.

В края на цялата кампания подготвям доклад и го правя публично достояние чрез прессъобщение в местните вестници или дори в националните, ако успеем.

Когато публикувам снимките в социалните мрежи, често с мен се свързва някой журналист, който ме моли да прекара една сутрин с мен и да се включи към „синдикализма на полето“. Така че се случва да ме придружават журналисти, които искат да се запознаят с явлението от близо. Заедно с цялата група, която е решила да участва в дейността на кампанията, отиваме на площада, на кръстовището, в бара, където се срещаме с работниците, ние носим подаръците, материалите (малка брошура, в която са обяснени кратко и ясно техните права) и говорим с тях, оставаме там около един час, защото междувременно идват работодателите и рискуваме заради нас да загубят работния си ден.

В края на сутринта отиваме по полетата, за да се опитаме да ги срещнем на работното им място. Тази дейност е малко по-сложна и рискована, защото работодателите често ни пречат да влезем в нивата, в парника или в предприятието.

В края на деня отиваме в щаба на синдиката и разговаряме.

Правим доклад за деня: колко работници сме срещали, откъде са те, какви са били условията на труд, за които са ни разказали.

Аз измервам успеха на инициативата за „синдикализъм на полето“, на първо място, ако съм срещнала много работници, ако успея да им предам чувството на доверие, уважение към синдиката, да ги направим възможно най-отворени и ако получа от тях достатъчно много информация,

която след това ми трябва, за да построя крайна визия за явлението, която да представя на пресата, на институциите и на компетентните органи.

След инициативата, ако работниците започнат да ходят в нашите офиси, това е отличен резултат, който също позволява да се започне дело по конкретен проблем на работника. Успех е, дори ако журналистите ми се обаждат, защото това означава, че посланието ще излезе от рамките на територията.

Нуждаем се от много добра воля, много човечност, много желание да разберем, да разбираме и толкова много инициативност, защото дори и да става въпрос за стара практика, която са ни предали нашите предшественици синдикалисти, ние я възстановяваме, така че ние също трябва да я изобретяваме ден след ден. А взаимният обмен ни помага да подобрим тази практика и да постигаме все повече цели.